

Vintertræet

Vagn Nørgaard

1929

♩ = ca. 48

S

mp 1. Ha - ven er hyl - let i sne nu på ot - ten - de u - ge,
mp 2. Træ - er, der før søg - te til - flugt i bul - nen - de bla - de,
mf 3. Vin - te - ren fø - rer sig frem som en kræ - ven - de her - re,

A

mp 1. Ha - ven er hyl - let i sne nu på ot - ten - de u - ge,
mp 2. Træ - er, der før søg - te til - flugt i bul - nen - de bla - de,
mf 3. Vin - te - ren fø - rer sig frem som en kræ - ven - de her - re,

T

mp 1. Ha - ven er hyl - let i sne nu på ot - ten - de u - ge,
mp 2. Træ - er, der før søg - te til - flugt i bul - nen - de bla - de,
mf 3. Vin - te - ren fø - rer sig frem som en kræ - ven - de her - re,

B

3

må - ne - ders kul - de og frost lø - ber storm mod min stu - e.
rum - mer en ro på et yd - mygt op - rin - de - ligt sta - de.
stren - ges og tru - er med fim - bul og det, der er vær - re.

må - ne - ders kul - de og frost lø - ber storm mod min stu - e.
rum - mer en ro på et yd - mygt op - rin - de - ligt sta - de.
stren - ges og tru - er med fim - bul og det, der er vær - re.

må - ne - ders kul - de og frost lø - ber storm mod min stu - e.
rum - mer en ro på et yd - mygt op - rin - de - ligt sta - de.
stren - ges og tru - er med fim - bul og det, der er vær - re.

7

S

f Som-me-rens stor-hed og brus af-løst af sne-fo-gets sus.
mf U - den be-drag og be-gær ræk-ker de vis - ne - de træ'r
mf So - len på ned-sat ra-tion run-der sin en - de - sta-tion;

A

f Som-me-rens stor-hed og brus af-løst af sne-fo-gets sus.
mf U - den be-drag og be-gær ræk-ker de vis - ne - de træ'r
mf So - len på ned-sat ra-tion run-der sin en - de - sta-tion;

T

f Som-me-rens stor-hed og brus af-løst af sne-fo-gets sus.
mf U - den be-drag og be-gær ræk-ker de vis - ne - de træ'r
mf So - len på ned-sat ra-tion run-der sin en - de - sta-tion;

B

9

mp Koldt er vi un-der-lagt stør-re og nid-kæ-re mag - ter og
mp gre - ne - ne ud, og som føl-som-me, sar - te an - ten - ner be -
mp af - kla-ret lo-ver den vår i en af-dæm-pet to - ne og

mp Ko(ldt), un(der), stør(re) nid - kæ - re mag - ter og
mp gre(nene), u(d), føl(somme), sar - te an - ten - ner be -
mp af(klaret), lo(ver) vår, af-dæm-pet to - ne og

mp Ko(ldt), un(der), stør(re) nid - kæ - re mag - ter og
mp gre(nene), u(d), føl(somme), sar - te an - ten - ner be -
mp af(klaret), lo(ver) vår, af-dæm-pet to - ne og

12 *poco rit.*

føl-ger for-an-dret na - tu-rens sagt-mo-di - ge tak - ter.
 gri-ber de vi-den om vej-ret, når vin-de - ne ven - der.
 lir - ker sig op på sin plads bag den blad-lø - se kro - ne.

12 *(cresc.)*

føl-ger for-an-dret na - tu-rens sagt-mo-di - ge tak - ter.
 gri-ber de vi-den om vej-ret, når vin-de - ne ven - der.
 lir - ker sig op på sin plads bag den blad-lø - se kro - ne.

8

føl-ger for-an-dret na - tu-rens sagt-mo-di - ge tak - ter.
 gri-ber de vi-den om vej-ret, når vin-de - ne ven - der.
 lir - ker sig op på sin plads bag den blad-lø - se kro - ne.

1.
 Haven er hyllet i sne - nu på ottende uge,
 måneders kulde og frost løber storm mod min stue.
 Sommerens storhed og brus
 afløst af snefogets sus.
 Koldt er vi underlagt større og nidkære magter
 og følger forandret naturens sagtmodige takter.

2.
 Træer, der før søgte tilflugt i bulnende blade,
 rummer en ro på et ydmygt oprindeligt stade.
 Uden bedrag og begær
 rækker de visnede træ'r
 grenene ud, og som følsomme, sarte antenner
 begriber de viden om vejret, når vindene vender.

3.
 Vinteren fører sig frem som en krævende herre,
 strenges og truer med fimbul og det, der er værre.
 Solen på nedsat ration
 runder sin endestation;
 afklaret lover den vår i en afdæmpet tone
 og lirker sig op på sin plads bag den bladløse krone.